

SDÍLENÍ S DRUHÝM „TY“
je zapotřebí, aby radost
mohla být úplná ...

Marie Magdalena pláče do té chvíle, než ji osloví „zahradník“ a dá se jí poznat... Nemůže si to překypující štěstí nechat pro sebe – spěchá je rozhlásit ostatním...

Učedníky, putující do Emauz, setkání se Vzkříšeným vyvádí ze smutku a frustrace a zklamání, okamžitě se vracejí zpět a plni radosti svědčí druhým...

Petr s Janem se předbíhají, aby se na vlastní oči přesvědčili o skutečnosti prázdného hrobu – a navzájem si pomohou odvalit balvany pochybností a nejistoty ze svých srdcí...

Tomáš, ponořený do tmy rezignace a beznaděje, chybí mezi ostatními, kteří už šíří tu zprávu dál. Vždyť teď už nic nemá smysl... Když pak přece jen přijde mezi ostatní, **vidí - a uvěří...**

**Vaše srdce se bude radovat
a vaši radost vám nikdo nevezme...!**

Jan 16,22

**Velikonoční radost najdu jen
VE SDÍLENÍM S DRUHÝM „TY“.**

M a r n ě

člověk hledá sebezáchranu v sobě samotném, ve falešné autonomii, v bláhovém domnění, že zdroj poznání smyslu života si může dát sám sobě, v odmítání neomylného hlasu Pravdy ve svém svědomí, v pyšce, že je schopen

sám sebe spasit...

Nenajde radost dřív, nežli
VE SDÍLENÍ S DRUHÝM „TY“
vztáhne ruce a otevře srdce
k setkání s druhými,

a neuvěří,
že můžeme být

JEDEN DRUHÉMU DAREM
i tehdy, když se tříbíme navzájem,
když sdílením dobra v nás dobro roste
a odpouštěním slabostí druhých
napřimujeme svou vlastní cestu.

KRÁSNE PROŽITÍ VELIKONOC
Vám přejí všichni zaměstnanci Domova
sv. Karla Boromejského v Řepích.